

ŠIAULIŲ PEDAGOGINIO INSTITUTO SAVAITRAŠTIS

INSTITUTO SENATE

SENATAS PRADĖJO DARBĄ

Gegužės 1 dieną Senato nariai susirinko į pirmąjį posėdį. Jį pradėjo prof. V. Sirtautas. Gerbiamas profesorius kreipėsi į Senato narius, ragindamas viską daryti, kad mūsų aukštoji mokykla būtų pripažinta ir gerbiama, kad ji įgytų savo veidą. „Mes turime daug gabių, talentingų žmonių, tačiau kartais mes jų nepastebime. Reikia dirbti naujai. Rektoratas turi turėti veiklos laisvę, tačiau turi tartis su Senatu. Pagrindinius klausimus reikėtų spręsti sudarius įvairias Senato komisijas, į kurias būtų įtraukiami gabūs žmonės, nepatekę į Senatą“, — pažymėjo prof. V. Sirtautas.

Kaip jau rašė „Pedagogas“, pirmąją Senato posėdyje Senato pirmininku išrinktas dr. A. Gudavičius, pavaduotoju prof. K. Župerka, sekretoriumi — doc. A.

Ališauskas.

Senato pirmininkas, kalbėdamas Senato nariams, akcentavo, kad Instituto aukščiausias sprendžiamasis organas yra Senatas. Visi Senato sprendimai turėtų būti priimami kolektyviai ir demokratiškai. Institute yra nemažai radikalių reformų šalininkų. Reformos neturi griauti visko, griauti reikia atsargiai. Reikia nuosekliai pereiti. Kadangi vis dėlto Institute reikės kai ką keisti, todėl radikalumo taip pat reikės. Senatas tik iš dalies kartos Mokslinės Tarybos darbą. Turėsime dirbti naujai, parlamentiniais principais. Nuolat turėtų vykti darbas komisijose. Mes nebūsimėme nei rektorato priedėlis, nei opozicija rektoratui. Visi Senato nariai atsako už Instituto strateginę veiklą. Turime galvoti apie esmi-

nus Instituto reikalus, neužsiminėti smulkmenomis, asmeniniais dalykais. Visoje Instituto veikloje reikėtų siekti, kad kiekvienas dirbtų ir būtų atsakingas už savo darbą, o negalvotų, kad kas nors už jį atsako. Nors sunku paskaičiuoti dėstytojų reitingus, bet reikėtų apie tai pagalvoti. Tokios pagrindinės Pirmininko mintys.

Taigi Senatas pradėjo darbą. Koks mūsų išrinktasis Senatas! Apie jo sudėtį „Pedagogas“ jau rašė. Senato narių sąrašą taip pat spausdino. Galėčiau informaciją apie Senatą tik papildyti pasakydamas, kad jame — 22 buvusios Mokslinės Tarybos nariai. Tai sudarytų 63 proc. Senato narių sudėties. Kai kas šį procentą gali traktuoti kaip Senato konservatyvumo rodiklį (tokių pastabų jau teko girdėti). Galima bū-

tų atsakyti, kad nuoseklumas ir nuosaikumas — tai ne visada konservatyvumo požymiai. Tačiau manyčiau, kad polemizuoti ir prognozuoti — dar anksti. Liaudies išmintis byloja, kad sutinka pagal rūbą, palydi pagal protą. Galiu patikinti, kad Senato reguliavime bus nustatytas ir Senato narių atšaukimo mechanizmas. Taigi, koks bus mūsų Senatas, o kartu ir kokia mūsų aukštosios mokyklos perspektyva, parodys ateitis. Į Senatą siūlė, jo narius rinko visi darbuotojai, turintys mokslo laipsnius ar vardus. Todėl kolegų pasiūlymas ir dedamos į mus vilfys kiekvienam Senato nariui turėtų būti pagrindinė veiklos paskata.

Doc. Algirdas
ALISAUSKAS
Senato sekretorius

Viešnage Breste

Bresto valstybiniame pedagoginiame institute viešėjo mūsų Instituto Pedagogikos fakulteto choro studijos kamerinė grupė (vad. vyr. dėst. G. Ramanauskas) bei Pedagogikos fakulteto dekanas Br. Prėskienis, prodekanė A. Skalandienė, prof. T. Stulpinas, doc. P. Augutis ir doc. Ratkus.

Po ilgos, 13 valandų trukusios kelionės, atvykome į Brestą, kur mus šiltai sutiko akordeonistų orkestro vadovas, lydėjęs mus visą laiką ir rūpinęsis mumis.

Viešnagės metu buvo surengti du koncertai. Vienas iš jų Bresto pedagoginiame institute, kitas 5-ojoje vid. mokykloje su sustiprintu choreografijos bei muzikos mokymu. Pastarojoje mokykloje moksleiviai mus pasveikino lietuviška daina ir šokiu. Pedagogų kolektyvai pasidalijo patirtimi, pasikeitė atminimo dovanomis. Šio vizito metu brestiečiai buvo pakviesti aplankyti mūsų Institutą rudenį.

Laisvalaikiu aplankėme Bresto tvirtovę, Belovežo girią, buvo surengta pažintinė ekskursija po miestą.

Darius VAITOŠKA
(PM-III)

J. PAULASK (PM-III) nuotr.

Naujienos, įvykiai, faktai

Vytauto Didžiojo universitete pradėtas leisti laikraštis „Hello“. Tai informacinis leidinys anglų kalba, kurį platinėtinai ketinama Europos, JAV, Kanados ir kitų šalių aukštosiose mokyklose.

Daugiau kaip 4500 vaikų ir merginų panorė studijuoti šiais metais senajame Vilniaus universitete (1000 daugiau negu pernai). Stojamieji egzaminai jau prasidėjo.

Viena Matematikos ir fizikos fakulteto studentė stūlo tokį pat kalbos kultūros įskaitinį kontrolinį, kokį ji ir jos draugai rašo šiandien, duoti... rašyti ir Instituto dėstytojams. Įdomu, kiek iš jų gautų įskaitą?

Gražiai bendradarbiauja Institutas su miesto Svetimo skyriumi. Kai jo vedėja pradėjo dirbti mūsų docentė G. Cepaitienė, Institute ėmė dėstyti jos pavaduotojas J. Pocius (talkina Pradinio mokymo katedrai, dėsto geografiją).

Respublikos pradinėse klasėse dirba 284 asmenys, turintys tik bendrą vidurinį išsilavinimą. O kiek dar rusistų ir kitokių specialistų dirba su pradiniais, kiek dar dirba pensinio amžiaus žmonių, kuriuos reikės pakeisti. Tad PMPM specialybės studentams darbo tikrai dar bus.

Kiekvienam pagal kišenę...

Ne kasdien apsilankome skaityklose, bibliotekose, auditorijose, bet užtat kasdien nueiname į valgyklą, o kai kada ir į kavinę. Valgome kasdien. Vieni daugiau, kiti mažiau — kiekvienas pagal kišenę... 85 rublių, kuriuos prie stipendijos pridėjo Vyriausybė, aišku, nepakanka, kad būtume sotūs. Kiekvienas kasdien maistui išleidžiame maždaug po 5 rb, todėl kompensacijos užtenka tik 17 dienų. Na, žinoma, reikia pridėti dar šeštadienius ir sekmadienius, kai dažniausiai būname namuose, tačiau juk ten taip pat valgome...

Ar brangu mūsų Instituto sultininėje ir naujojoje valgykloje? Manychiau, kad nelabai, nes čia ima-

mas tik 10 proc. priedas, tuo tarpu miesto visuomeninio maitinimo įmonėse — 20 proc. Kainos sultininėje ir valgykloje vienos, tačiau patiekalai ir jų kokybė skiriasi. Sultininės vedėjos išradingumo, šeiminiškumo požiūrio į darbą dėka čia valgome įvairesnius ir skanesnius valgius. Todėl lankytojų čia niekada netrūksta. Kaip papasakojo vedėja, čia kasdien parduodama patiekalų už beveik 1000 rb. O naujosios valgyklos patiekalai ne visuomet džiugina valgytojus. Sunku, aišku, gamybos vedėjai sukontroliuoti virėjų darbą, kai toks didelis gamybinių patalpų plotas...

Dar prieš kainų pakėlimą turbūt prisiminate,

kad sultininėje studentai gaudavo daržovių salotų nemokamai. Už jas mokėdavo studentų profsąjunga. Dabar Instituto agrobiologinė stotis, ko gero, daržovių nebeaugina, nes sultininė jų jau nebegauja. O galia... Vitaminai (ir dar pavasarį) oi kaip reikalingi!

Studentas — ne tik augantis, bet ir bręstantis žmogus. Todėl jam reikia socialiai pavalgyti. Deja, Vyriausybė mąsto kitaip. Tik mokinukams mokymosi dienomis reikia mokėti 1 rb mažiau už maistą, o studentams lengvatos, deja, nenumatytos. Kur išėltis? Patarimas vienas: susiveržti diržus. O šiaip jau, kaip teigia medikai, neprivalgyti — sveikal

Zenonas RIPINSKIS

Kaip apsiginti nuo bado?

Na, gali kiekvienas, gyvenantis bendrabutyje, pakliūti nemaloniam padėtin: iki stipendijos — daug daug laiko, kišenės tuščios, namo išvažiuoti negali, draugai taip pat pinigų neturi... Nenusimink, BENDRABUTYJE dar niekas nenumirė iš bado, išradingesnieji lengvai išsisuks iš tokios padėties. Na, o linkusiems puliti ir nevilti — keletas patarimų.

1. Pagalvok, ar kas nors iš tavo „grupiokų“, kaimynų, draugų, „grupiokų“ draugų ir t. t. nešvenčia gimtadienio, vardadienio — jeigu taip, tikiuosi, tu surasi ką padovanoti ar sugalvosi kokį pretekstą ir ten apsilankysi. Vakariene (o gal ir pusryčiais) rūpintis neteks.

2. Apžiūrėk virtuvėje, kas ką verda vakarienei. Kai patikęs patiekalas baigiamas virti, nueik pas jo šeimininkus pasiskolinti liniuotės, konspektų ar dar ko nors. 80 iš 100 proc. — būsi pakviestas prie

stalo. Jei vieną kartą nepasisekė — nenusimink, bandyk dar kartą — juk ne vienus kaimynus bendrabutyje turi.

3. Atidžiai apžiūrėk kambarį — gal dar rasi ko nors valgomo, gal kaimynas kur užkišęs dešri-galį ar puskepalį duonos. Jei suradote ką nors tinkamo valgiui, pažvelkite į labai paprastus receptus. Gal kas tiks.

— Pamirkytos piene ir apkepintos svieste pyrago ar duonos rieikutės tiks pusryčiams ar vakarienei. Dar maistingesnės jos bus, jei pamirkysite su pienu išplaktame kiaušinyje ir iš abiejų pusių apkepinsite svieste.

— Juodą duoną supjaustykite kubeliais, aptepkite sviestu ir padžiovininkite orkaitėje. Į užvirintą pieną (jį galima atskiesti vandeniui) supilkite išplaktą kiaušinių ir truputį pakaltinkite, suberkite padžiovinintos duonos kubelius. Pasūdykite, įberkite cukraus.

— I bulvių košę įmuskite kiaušinių, įdėkite sviesto, smulkiai supjaustytą svogūną, įberkite miltų arba pyrago džiovėsielių, kmyčių, druskos. Padarykite blynelius, apvoliokite juos juodos duonos džiovėliais ir iškepkite. Valgykite su kefyru ar grietine.

Gero apetito!

Jei neturite vieno ar kelių produktų — nenusiminkite, o užleikite pas kaimynus — gal jie turės. Mano kaimynė Eglė nusprendė virti manų košę teturėdama dubenėlį manams ir stiklainį pieno. Užsukusi į keletą kambarių, po penkiolikos minučių virtuvėje ji jau virdavo košę.

P. S. O grįžę iš namų ar šiaip turėdami visko prikrautą šaldytuvą, nebūkite guobšuočiai, pasidalinkite gėrybėmis su kaimynais.

Parengė

Vaida SAMUOLYTE
(KTU)

DU RASINIAI VIENA TEMA

NESUDAIKTINKIM GĖLĖS...

Artėja sesija. Vėl katedros pasipuoš gėlėmis, vėl matysime prie egzaminų auditorijų lukuriuojančius studentus su puokštėmis. Nedžiugina manęs šios gėlės. Šimet teko susitikti Institute su išdidžiai žengiančia neakivaizdininke: rankose nuostabi puokštė ir neprastesnė saldainių dėžė, o akyse palaiminga šypsena — egzaminui tikrai gerai pasirengta! Argi tai nuoširdi padėka už suteiktas žinias, kaip oficialiai yra laikoma? Nedideli tyrimai manau įtikintų, jog dažniausiai padėkos dosnumas atvirkščiai proporcingas įgytų žinių kiekiui. Sakote, padėka neturi įtakos pažymiui? Leiskite suabejoti. Be to, tokiu atveju dėstytojai, primdami dovaną, kad ir gėles, mažų

mažiausia pažeidžia etiketą: už gerą reikia atsilyginti geru. Tad abiem atvejais save įklampiname.

Visai kas kita — diplomų įteikimo šventė: čia iš tiesų pajunti tikrąjį studentų dėkingumą, čia iki ašarų sujaudina mielas studento atsisveikinimo žvilgsnis, keli žodžiai, kuklus, bet su meile įteiktas žiedelis. Bet šiose šventėse nedaug dėstytojų. Ir nenuostabu: kiekvienam labai skaudu, kai daugelis studentų formaliai kyšteli gėlę pirmam pasitaikiusiam arba dar lengviau — į bendrą vazą (dar vienas nuasmeninimo pavyzdys!) ir nuskuba pasiimti diplomą, po to vietoj paaukotos gėlės atsiima glėbį puokščių iš tėvelių, giminių, draugų. Taip ir išsiskiriam: aplink gėlių jų

ra, tik dėstytojas kartais be jokio žiedelio... Ar neapkarsta tokiais momentais prisimintos sesijų puokštės?

Idealus atvejis: paskutinės paskaitos pabaigoje studentai atsistoja ir karštai plodami apipila dėstytoją gėlėmis (o dangau, gal dar geriau — bučiniais!), susijaudinęs dėstytojas šluostosi ašaras. Si diena jam — visam gyvenimui. Ar buvo kur nors šitaip? Kažkodėl vis asmeniškai, vis per sesiją...

Gėlės... Kokios jos mielos mylimosios rankose, kokios brangios tariant žodžius „Miela mama“, kokios švelnios pavasario žalumoj ir svajonėse! Jos išreiškia gyvenimo žavesį, kilnius žmogaus jausmus. Tegu būna jos ir mūsų doros, grynos sąžinės, tyrų jausmų simbolis.

Teodoras TAMOSIUNAS
Dėstytojas, draudžiantis dovanoti gėlių

SPORTAS

KAUNE — SĖKMINGAI

17 mūsų Instituto lengvaatlečių gegužės 4 d. dalyvavo Vytauto Didžiojo universiteto surengtoje (spūdingoje bėgimo šventėje. Laisvės alėjoje ir greitose gatvėse varžėsi apie 600 bėgikų. 1 km nuotolį penkti baigė J. Krasauskaitė (PM-III) ir D. Budrevičius (PM-IV). 3 km bėgimo rungtyje I ir III vietas laimėjo L. ir R. Gudaitės (PM-II). Neapvykė ir dėstytojai: T. Tamošiūnas, prieš 4 dienas įveikęs maratoną, dabar nugalėjo 5 km distancijoje veteranų grupėje, o V. Ilevičius toje pačioje grupėje buvo trečias. Varžybose, kuriose dalyvavo daugelio aukštųjų mokyklų komandos, šiauliečiai nusileido tik KKI komandai.

JEI EGZAMINAS ŠVENTĖ...

Kiekvienas egzaminas turėtų būti savotiška šventė. Ir studentui, ir dėstytojui. Kaip ir kiekvienai šventei, egzaminui reikia ruoštis. Samoningai, rimti studentai jam ruošiasi rūpestingai visą semestrą, kartais ir ilgiau. Per kelias dienas prieš egzaminą pakartoję jau beveik išmoktą medžiagą, tokie studentai ateina pasikalbėti, dažniausiai paskutinį kartą padiskutuoti su dėstytoju išieitomis temomis. Argi nemalonu būna su tokiais studentais pabendrauti per egzaminą?

Šventes reikia švęsti laiku ir saikingai. Deja, dalis studentų studijas paverčia savotiškomis „šven-

tėmis“, „švenčia“ vos ne visą semestrą, todėl tikroji šventė-egzaminas — jiems yra kančia. Ir dažniausiai tokie kankinasi ne vieną dieną, o kiek leidžia dėstytojas ar dekanas.

Kaip bebūtų pasirengę studentai egzaminui, jis turi vykti šventiškoje aplinkoje. Auditorija turi būti sutvarkyta, joje esanti lenta nuvalyta, ant stalo pastatyta vaza su pamerktu joje gėlės žiedu ar kuklia puokšte. Nelabai kaip pasijusčiau atėjęs į egzaminą ir viso to neradęs. Tik, aišku, netinka merkti gėlių į butelį nuo pieno ar numesti dėstytojui ant stalo. Netinka ban-

dyti įteikti gėlių dėstytojui prieš egzaminą. Geriausia tai tiktų padaryti po jo, grupės vardu ištarus nors kelis padėkos žodžius. Jeigu, studentų nuomone, dėstytojas to nevertas, neteikite jam gėlių ir po egzaminu (taip pat ir tiems, kurie draudžia jas dovanoti).

Gėlės turėtų būti tik kaip šventės atributas (sukurtų šventišką atmosferą), o dėstytojams (kad ir ne visiems) — dar ir pagarbos ženklas. Manychiau, kad net gražiausia gėlių puokštė neturėtų būti pretekstas rašyti geresnį pažymį.

O kaip manote Jūs, mielieji kolegos ir studentai?

Algirdas MALAKAUSKAS

Dėmesio!

Visi darbuotojai ir studentai, norintys gauti pažymėjimą apie apsisprendimą dėl Lietuvos Respublikos pilietybės (jis bus reikalingas investiciniams čekiams gauti), kreipiasi į savo padalinio (katedros) vadovus, dekanatus.

Pažymėjimai bus išduodami tik gegužės mėnesį. Būtina pateikti pasą ir užpildyti pasižadėjimą. Institute tam tikslui sudaryta darbo grupė, į kurią įeina rektorius prof. V. Bendikas, doc. P. Alekna, kadru skyriaus viršininkė R. Urbonienė.

Pastaba: Turintys Lietuvos Respublikos piliečio pažymėjimus gali būti ramūs.

„Pedagogo“ inf.

DĖMESIO! KONKURSAS!

Prasideda egzaminų sesija, kuri tęsis iki birželio pabaigos. „Pedagogo“ redakcija vėl skelbia konkursą aktyviausiam dėstytojui nustatyti. Informaciją apie nutvertuosius nusirašinėjant

ir „kalčius“ pateikti iki birželio 25 d. Premijos dydis priklausys nuo sugautųjų skaičiaus. Tad nesnauskite, kolegos!

Sunkūs pedagoginės golgotos keliai

Doc. J. KAŠYS

18. APIE MŪSŲ STATUTĄ IR SENATĄ

(Tęsinys. Pradžia Nr. 15)

Nuostatuose esama ir kitų ultrademokratiščių teiginių, neadekvačių rūšiškai tikrovi. Todėl ir pasitraukiau iš Senato rinkimų pradiname ture.

Būčiau laimingas apsirinkęs. Galvoju: turėsime nuostolių. Ką gi — išmoks-tama gyventi tik per nelaimę. Negalima norėti gyventi ramiai, kai reikia alstros, lūžių, rizikos, kai laikas nesizvalgyti, kaip daro tie, anie, kitokie.

19. PER KANCIAS Į ZVAIGZDES

Per mūsų daromas klaidas, per iliuzijas, skaudžius praradimus, per aukas, kartais ne tik beprasmes, bet ir nereikalingas, šis sunkus ir Respublikai, ir mūsų Institutui laikotarpis pagimdys, šlifuos, augins naujus basanavičius ir vydukus. Matau Instituto koridoriais juos einančius. Norėčiau sulaukti tų dienų, kada jie, šiandien dar ne visai įvertinti, bus visuotinai pagerbti, kaip mokslo ir dvasios galiūnai. Negali neatgimti

nūdieninių studentų, mokytojų, pagaliau mūsų pačių dėstytojų stipri lietuviška dvasia. Ne, čia ne vien patoso frazė. Juk mūsų tautos šaknys gilios ir smulkios. Mes turėsime ne vieną, ne du, bet daug gerbiamų rektorių, kurie prilygs riomerių, šalkauskių ar biržiškų stiprybei. Nemirsime gi mes rytoj. Norėčiau tikėti, kad Senato ir vykdomosios valdžios darni, bet be galo sunki veikla, į šiuos postus patekusių žmonių dvasingumas, bet ne ambicingumas išves mus visus iš slegiančio politinio infantilizmo.

Mus prikels J. Yčo, K. Sakenio, J. ir A. Vokietaičių, P. Vileišio, T. F. Zilinskio ir kitų buvusių Lietuvos kultūros ir švietimo galiūnų dvasia. Tai bus visai nauja žmonių generacija. Ilgai laukti nereikės, nes kartu su visos imperijos krachu (šią vasarą, bent šiais metais) žlugs ir esamų vidutinųjų

valdžia. Dabartinė kultūros ir švietimo veikėjų karta, kokius ji postus beužimtų, dėl savo dvasios negalių mokyklos iš baltosios krizės nepakels. Man jų nuosirdžiai gaila, nes jie tokiu sunkiu metu žygdarbiui viduje yra nepasirengę.

Redakcijos prerašas.

Baigdami spausdinti Pedagogikos katedros docento Juozo Kašio straipsnių ciklą, tikimės Jūsų, gerbiamieji kolegos ir studentai, atsilieptimų. Mes jau girdėjome įvairių vertinimų, buvo ir nepatenkintų, kad docentas per daug rašo (ne vienas gal ir pavydėjo, nes visai nieko neparąšo ir apie pertvarką Institute nelabai galvoja). Mes manome, kad straipsniuose buvo pasakyta daug tiesos, kai kuriuose gal ir per daug emocijų, bet nekreipti dėmesio, neskaityti jų, nedaryti sau išvadų ir pan. būtų negražu...

Apie Lietuvos pedagogikos istorijos savarankiškas studijas

Norėtume šį straipsnelį pradėti R. Rolano nuostabia mintimi: „Verčiau pažinti tiesą tik iš dalies, bet savo jėgomis, negu pažinti ją visą, bet iš svetimų lūpų — išmokti kaip papūgai“. Taip mums teigia iš amžių klūdomos ne tik šio didžio žmogaus balsas, bet ir mūsų brangūs dėstytojai. Deja, mes dažnai negirdime nei R. Rolano, nei mūsų docentų ar profesorių. Mes vis dar norime, kad pateikiamos žinios būtų sukrامتytos ir įdėtos tiesiai į burną. Taip daro peukščiai (ir tai ne visi), leisdami savo mažyliams. Mes nebepajėgiami savarankiškai galvoti, samprotuoti... Net išklause paskaitą, retas kuris prisėdame dar kartą permąstyti pateiktą medžiagą. O ką jau kalbėti apie tas disciplinas, kurių žinios stypi skaityklose, bibliotekose, parodose, ekskursijose...

Tačiau gana aimanų! Mes gi, rodos, suaugę. Tad patįs čiupkime knygas neraginami. Ir vėl nelemtas „bet“... Pasirodo, mums dar dažnai reikia ir humaniškos prievartos, ir humaniškos kontrolės, ir mūsų pastangų nuolatinio vertinimo... Siemiet mes, matematikai ir fizikai, pradėjome studijuoti Lietuvos pedagogikos istoriją nuo pirmojo kurso. Ne vienam iš mūsų atrodė, kad šis mokslas arba nereikalingas, arba ne itin reikšmingas. Taip buvo pradžioje. Bet mus priverė studijuoti vartyti enciklopedijas, raustis žurnaluose, skaityti monografijas, ir lyginti, lyginti mūsų mielą Lietuvą su Vakarais ir Rytais. Mes dabar pajutome šio mokslo skonį, ar jo vertę, jo žavesį, Vargu kas iš mūsų pirmakursių begalvoja, kad šios žinios nereikšmingos.

Be istorijos, be praeities žinojimo dabar negalima išsiversti. Taip, mes dirbame nemažai: rengiame referatus, kiekvienas juos giname. Bet tai mūsų pačių išgyventos žinios, pačių paimitos, sulauštos, o ne išgirstos. Juk ir širdis ima kitaip, „tautiškiau“ plakti, patiems suradus knygoje tokią mintį:

„Čia lietuvių tautos pažiba guli, vydas labai įžymus, vertas didžiausios garbės“ (apie Karaliaučiaus universiteto pirmąjį profesorių St. Rapolionį).

Taigi svarbu ne tik į mokyklą atšinešamas žinių bagažas, bet ir mūsų dvasinis pasaulis. Be jo turtingumo labai sunku būtų bendrauti su vaikais.

Mums atrodo, kad reikėtų gal net mažėliau paskaitų, bet daugiau savarankiškų studijų, pratybų. Ypač iš humanitarinių-istorinių disciplinų. Mūsų pačių triušas labiau jaudina mūsų sielas. Lietuvai nebereikia (beje, niekad ir nereikėjo)

abejingų tautai mokytojų. Būkime bent panašūs į mūsų protėvius: savo kraštą be galo mylėjusį A. Kulvietį, neištvėrusį nė metų Karaliaučiuje, Lietuvos patriotą ispaną P. Roizijų, įkūrusį pirmą teisės mokyklą Vilniuje. O kur dar mūsų šviesuoliai iš senovės laikų. M. Deukša — narsus kovotojas prieš polonizavimą. Mus uždega Mažosios Lietuvos patriotų (Mažvydo, Jankaus, Vydūno, Kuršaičio...) žygdarbis steigiant lietuviškas mokyklas. Juk vokiečių užmojai buvo žiaurūs. „Negali būti jokios abejonės, kad mokymasis nesiekia toliau, kaip iš šaknų išrauti lietuvių kalbą“ — yra pasakęs 1874 m. Berlyno ministras A. Falkas.

Tai ne tiek žinios, kiek alyvos pylimas į mūsų širdis. Šito mums dar labiausiai reikia. Juk mes su nepriklausoma ir laisva Lietuva.

Lorefa DAILIDAVIČIŪTĖ
Rasa JOCAITĖ
MI-I

PEDAGOGAS

Redaktorius
A. MALAKAUSKAS

MŪSŲ ADRESAS:
235419 Šiauliai,
Vytauto 84,
tel.: 3-47-31; 3-88-85.
SL 575

Rinko ir spausdino „Titnago“ spaustuve, Vasario 16-osios g. 54. Ofsetinė spauda. Tiražas 850 egz.
Užsak. Nr. 1778.